Dívám se na učedníky krátce po odchodu Pána Ježíše do nebeské slávy, hned co byli naplněni Duchem svatým, a jsem fascinován, jak mají jasno, kým jsou a jaké je jejich poslání. Mají to uchopené nejen intelektuálně, nejen biblicky, oni jsou v tom naplno i svojí aktivitou, poslušností!
Přitom se nezdá, že by to pro ně bylo nějaké šílené břemeno povinnosti. Naopak vidíme u nich obrovskou radost, přímo nadšení! A to i uprostřed extrémně silného odporu a fyzického utrpení.
Tu a tam zachytím zápas některého současného křesťana, že by i docela rád vyšel za svými nevěřícími přáteli, ale připadá si na to slabý, nebo jak to říct. Ne že by nebyl schopen se naučit nějaké „techniky"; paralyzuje ho strach, jak mu na to lidé zareagují! A tahle obava ho ve sdílení Ježíše úplně ochromí. Dlouhé roky mu zůstávají jen výčitky, že „by to měl" a že v tom nic nedělá…

V takových případech mám několik hodně důležitých otázek. Můžu je teď položit i Tobě? Nazývám to: „duchovní inventura".

1) Moc by mě zajímalo, co se ve skutečnosti stalo, když jsi přijal Pána Ježíše. Stačí mi přibližně, co jsi tehdy Pánu Ježíši řekl, a hlavně co to znamená v duchovní sféře. Tady obvykle vyslechnu klíčové prvky osobního příběhu (tzv. „svědectví").

2) „Hm, a myslíš, že máš odpuštěné hříchy?" doptávám se na důsledky dávného obrácení. Někdy je odpověď rychlá a přesvědčivá: „Jasně, Pán Ježíš přece za ně všechny zemřel." Docela často ale z některých odpovědí prosakuje i velký kus pochybnosti; a to nezřídka i u dlouholetých křesťanských vedoucích. Pak nezbývá, než nejdřív pořádně biblicky zakotvit naprostý fundament naší duchovní existence. Teď Ti jen velmi stručně připomenu základní věci a doufám, že si je z mnoha dalších biblických pasáží prostuduješ sám.
1. list Janův 1:7 a 9: *Jestliže však chodíme v tom světle, jako On je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám*

hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.
Po přečtení této pasáže následují moje další otázky: Řekl bys, že jsi Pánu Ježíši vyznal svoje špatné věci − svoje hříchy? A poděkoval jsi Mu za odpuštění? Máš mezitím něco nového, co bys asi měl Pánu Ježíši vyznat právě teď a znovu se k Němu celým srdcem přimknout? Jinými slovy, pokud Ti pro Tvé vědomí nebo přijetí odpuštění něco chybí, doplň to právě teď.

Klidně začni úplně od začátku, jakoby by ses teď znovu „obrátil“! Třeba řekni: “Pane Ježíši, vystavuji se Tvému světlu“ (1. Janova 1,7) Ukaž mi, prosím špatné věci, které mi brání vnímat Tvoje odpuštění.“ Chvíli naslouchej a potom Mu řekni: “Vyznávám Ti všechny své špatné věci, kterých jsem si právě vědom − činy, slova i myšlenky.” (1. Janova 1,9) Tady buď co nejvíc konkrétní a osobní, co u sebe vnímáš jako nezdravé nebo jen neúplné. Všechno to Pánu Ježíši vypovídej a současně si připomeň: (1. Janova 1,9) *Jestliže své hříchy vyznáváme, On je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.* S každým vyznáním taky řekni: „Pane Ježíši, děkuji Ti, že mě svou obětí očišťuješ od každé mojí špatné věci, i od nejmenší maličkosti. Děkuji Ti, že pro Tvoji oběť jsem před Boží tváří dokonale čistý!“

Jestliže tohle máš za sebou, dovol další hodně důležitou a velikou otázku:
3) Řekl bys, že Ježíš je Pánem Tvého života? Spousta evangelikálních křesťanů má Ježíše víceméně jen jako svého „Spasitele“, tedy Zachránce; případně jako Pomocníka. To je skvělé! Není−li ale jejich Pánem, je velmi přirozené, že jejich praktický duchovní život za moc nestojí. Totiž teprve naše poddanost Ježíšovu panství nás zmocňuje k novému životu!
Ježíšova vláda v našem životě nám dává sílu a radost překonávat nejrůznější překážky a dosahovat duchovních vítězství. Pokud cítíš svoji nedostatečnost v oblasti své poddanosti Ježíšovu panství, řekni Mu třeba: “Pane Ježíši, poddávám Ti svůj život, své myšlenky, své postoje, svůj čas, své schopnosti…” a vyjmenuj konkrétní sféry, u nichž vnímáš, že Pánu Ježíši bráníš, aby Tě On sám naplnil svojí

silou k novému životu a taky svojí radostí.

Duchovní inventura je cestou, kterou bychom měli s pokorou a s radostí procházet každý den. Jednak abychom se před Boží tváří průběžně očišťoval, a taky abychom každý den potvrzovali svoji poddanost Ježíšovu panství.

Pane Ježíši moc Ti děkuji za Tvoji bezprostřední přítomnost v mém životě…